

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Район ч. IV, П. пер. Конто нощ. шл. 143322 Адреса для телеграм: «Діло», Львів. Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем Рукописи не звертаються.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА: Місячний варт. 450 зол. За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 лір, Німеччині 750 марк, Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 20 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 750 лев, Австрії 750 ш. — Зміна адреси 1 зол.</p>	<p>в справі оголошень ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.</p>
---	---	--

Ще один проєкт пресового декрету.

Характеристичні подробиці нового прес. закону. — Хто матиме продавати газети на вулицях? — Нові стемплеві оплати. — Підвищення чиншу. — Нова підвищення цін вугля?

Варшава, 27. грудня 1926.

„Пшегльонд Вечорни“ подас по-пробичи нового пресового закону, виробленого Гжибовським і Яворським. У проєкті того закону сказано м. ін., що особам нижче 17 літ не вільно буде продавати газет на вулицях. При продажі вільно тільки викрикувати заголовок газети. Адміністраційна влада І. інстанції може заборонити розповсюдження друку в означених публичних місцях. Відповідальним редактором не може бути особа, карана хочби раз за проступок у справах друку або карана тричі за неоглядність на протязі 3 років. Ослаблення значіння урядового спростування при допомозі наголовка, укладу, добору черенок або в инший спосіб, як також додавання уват є заборонене.

Уряд може признати покривдженню, на його внесення, при приватних процесах за образу чести грошеве відшкодування у висоті до 10.000 зол., при чому доказу прав-

ди або доброї віри не допускається, якщо зміст друкованого письма дотичить приватного життя, або якщо закиди, подані в друку, могли виставити пошкодженого на погорду або посміховище.

З днем 1. січня 1927 р. входить у життя новий стемплевий закон. Закон той приносить зміну в стемплевих оплатах від подань, а саме від 1. січня 1927 р. оплата без огляду на скількисть аркушів подання вносить 3 зол. Залучники підлягають оплаті по 50 с. від кожного аркуша.

З днем 1. січня 1927 р. льокаторам однокімнатних мешкань на рівні з иншими буде підвищений чинш що кварталу на 6 процент.

На варшавській вугляній біржі ходили вчора чулки про можливість нової підвищення цін вугля на 8—10 проц. Підвищу що планують промисловці у звязку з підвищеною платень для шахтарських робітників.

Кріза німецького уряду.

Берлін, 27. грудня 1926.

„Берл. Тателблат“ стверджує, що офіційні міжфракційні переговори в звязи з кабінетною кризою пічнуться шойно 10. січня. Того дня збереться головна комісія райхстагу. Перед навізанням переговорів з провідниками парл. фракцій Гіценбург конферуватиме з през. райхстагу Лебе. Покищо речинець скликання райхстагу на 19. січня полинається незмінений. Одначе през. Гіценбург застеріг собі повну свободу ділання на випадок непередбачених обставин.

Бенеш генер. секретарем Лїги Націй.

Женева, 27. грудня 1926.

Генеральний секретар Лїги Націй сер Ерік Дріомонд має уступити. Становище секретаря займе Бенеш. Дріомонд буде іменованій англійським амбасадором.

Комуністична змова в Болгарії.

Париж, 27. грудня 1926.

„Шікаго Трібюн“ повідомляє зі Софії, що там викрито комуністичну змову. Арештовано кількості людей.

Злучені Держави збільшують флоту.

Лондон, 27. грудня 1926.

З Вашингтону повідомляють: Предсідник морської комісії палати репрезентантів Ботлер заявив, що Злучені Держави мусять будувати нові кораблі, бо під оглядом морської сили флоту їх стоїть на третім місці. Кошти будови мають винести 40 міль. доларів.

Інтервенція Злуч. Держав у Нікарагуї.

Лондон, 27. грудня 1926.

З Вашингтону повідомляють: Уряд Злучених Держав постановив утворити в Пуерто Кабелас (у Нікарагуї) нейтральну смугу. На сторожі тої нейтральності стоятиме американське військо, яке там причаїть Бака, представник ліберального уряду Нікарагуї в Вашингтоні вва-

жає це причалення війська інтервенцією Злуч. Держав у користь консервативного уряду.

Нова мадярська валюта.

Будапешт, 27. грудня 1926.

Нині ввійшла на Мадярщину в життя нова мадярська валюта „пенге“. Виміняно старі корони, банкноти і мідь на нові гроші.

Г. Ст. Чемберлен живе.

Берлін, 27. грудня 1926.

Родина Вагнера повідомляє з Мюнхена, що вістка про смерть Австона Ст. Чемберлена є неправдива. А. Ст. Чемберлен що правда від довшого часу хорий, але стан його здоров'я не є грізний.

Замах на президента Бразилї.

Льондон, 27. грудня 1926.

Із Мангауї повідомляють: Візника повозки, в якій їхав президент Бразилї Діаз, заштулетовано. Президент вийшов ціло.

Страшний землетрус в Альбанії.

Рим, 27. грудня 1926.

Агенція Стефані повідомляє, що землетрус знищив у Дурацо багато домів. Яких 1000 людей полишилось без даху. Мусоліні зажадав вислання поміччї Італійського Червоного Хреста. Виплиється уладження, що дали би захист для 650 людей, 350 жінкам і хорим доставлять ліжка з постелею.

Red. czas. „Dłlo“ we Lwowie, Pr. 57/26. W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sad okremowy karow orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sadzie, że treść artykułów umieszczonych w czasopiśmie „Dłlo“ Nr. 234 (10.961) z dnia 21. grudnia 1926 pod tytułem: 1) „Łyłowicki pere vorot“ ustępy a) między słowami „dłłowicki“ a „Pravda“, b) od słów „try cuj“ do końca artykułu, 2) „Narodni Złaz“ ustępy a) między słowami „Ł. Polityczni sprawy“ a „określenie“, b) między słowami „Ł. Narodni Złaz“ a „Ł. Narodni Złaz“, c) „Ł. Narodni Złaz“, d) „Ł. Narodni Złaz“, e) „Ł. Narodni Złaz“, f) „Ł. Narodni Złaz“, g) „Ł. Narodni Złaz“, h) „Ł. Narodni Złaz“, i) „Ł. Narodni Złaz“, j) „Ł. Narodni Złaz“, k) „Ł. Narodni Złaz“, l) „Ł. Narodni Złaz“, m) „Ł. Narodni Złaz“, n) „Ł. Narodni Złaz“, o) „Ł. Narodni Złaz“, p) „Ł. Narodni Złaz“, q) „Ł. Narodni Złaz“, r) „Ł. Narodni Złaz“, s) „Ł. Narodni Złaz“, t) „Ł. Narodni Złaz“, u) „Ł. Narodni Złaz“, v) „Ł. Narodni Złaz“, w) „Ł. Narodni Złaz“, x) „Ł. Narodni Złaz“, y) „Ł. Narodni Złaz“, z) „Ł. Narodni Złaz“, aa) „Ł. Narodni Złaz“, ab) „Ł. Narodni Złaz“, ac) „Ł. Narodni Złaz“, ad) „Ł. Narodni Złaz“, ae) „Ł. Narodni Złaz“, af) „Ł. Narodni Złaz“, ag) „Ł. Narodni Złaz“, ah) „Ł. Narodni Złaz“, ai) „Ł. Narodni Złaz“, aj) „Ł. Narodni Złaz“, ak) „Ł. Narodni Złaz“, al) „Ł. Narodni Złaz“, am) „Ł. Narodni Złaz“, an) „Ł. Narodni Złaz“, ao) „Ł. Narodni Złaz“, ap) „Ł. Narodni Złaz“, aq) „Ł. Narodni Złaz“, ar) „Ł. Narodni Złaz“, as) „Ł. Narodni Złaz“, at) „Ł. Narodni Złaz“, au) „Ł. Narodni Złaz“, av) „Ł. Narodni Złaz“, aw) „Ł. Narodni Złaz“, ax) „Ł. Narodni Złaz“, ay) „Ł. Narodni Złaz“, az) „Ł. Narodni Złaz“, ba) „Ł. Narodni Złaz“, bb) „Ł. Narodni Złaz“, bc) „Ł. Narodni Złaz“, bd) „Ł. Narodni Złaz“, be) „Ł. Narodni Złaz“, bf) „Ł. Narodni Złaz“, bg) „Ł. Narodni Złaz“, bh) „Ł. Narodni Złaz“, bi) „Ł. Narodni Złaz“, bj) „Ł. Narodni Złaz“, bk) „Ł. Narodni Złaz“, bl) „Ł. Narodni Złaz“, bm) „Ł. Narodni Złaz“, bn) „Ł. Narodni Złaz“, bo) „Ł. Narodni Złaz“, bp) „Ł. Narodni Złaz“, bq) „Ł. Narodni Złaz“, br) „Ł. Narodni Złaz“, bs) „Ł. Narodni Złaz“, bt) „Ł. Narodni Złaz“, bu) „Ł. Narodni Złaz“, bv) „Ł. Narodni Złaz“, bw) „Ł. Narodni Złaz“, bx) „Ł. Narodni Złaz“, by) „Ł. Narodni Złaz“, bz) „Ł. Narodni Złaz“, ca) „Ł. Narodni Złaz“, cb) „Ł. Narodni Złaz“, cc) „Ł. Narodni Złaz“, cd) „Ł. Narodni Złaz“, ce) „Ł. Narodni Złaz“, cf) „Ł. Narodni Złaz“, cg) „Ł. Narodni Złaz“, ch) „Ł. Narodni Złaz“, ci) „Ł. Narodni Złaz“, cj) „Ł. Narodni Złaz“, ck) „Ł. Narodni Złaz“, cl) „Ł. Narodni Złaz“, cm) „Ł. Narodni Złaz“, cn) „Ł. Narodni Złaz“, co) „Ł. Narodni Złaz“, cp) „Ł. Narodni Złaz“, cq) „Ł. Narodni Złaz“, cr) „Ł. Narodni Złaz“, cs) „Ł. Narodni Złaz“, ct) „Ł. Narodni Złaz“, cu) „Ł. Narodni Złaz“, cv) „Ł. Narodni Złaz“, cw) „Ł. Narodni Złaz“, cx) „Ł. Narodni Złaz“, cy) „Ł. Narodni Złaz“, cz) „Ł. Narodni Złaz“, da) „Ł. Narodni Złaz“, db) „Ł. Narodni Złaz“, dc) „Ł. Narodni Złaz“, dd) „Ł. Narodni Złaz“, de) „Ł. Narodni Złaz“, df) „Ł. Narodni Złaz“, dg) „Ł. Narodni Złaz“, dh) „Ł. Narodni Złaz“, di) „Ł. Narodni Złaz“, dj) „Ł. Narodni Złaz“, dk) „Ł. Narodni Złaz“, dl) „Ł. Narodni Złaz“, dm) „Ł. Narodni Złaz“, dn) „Ł. Narodni Złaz“, do) „Ł. Narodni Złaz“, dp) „Ł. Narodni Złaz“, dq) „Ł. Narodni Złaz“, dr) „Ł. Narodni Złaz“, ds) „Ł. Narodni Złaz“, dt) „Ł. Narodni Złaz“, du) „Ł. Narodni Złaz“, dv) „Ł. Narodni Złaz“, dw) „Ł. Narodni Złaz“, dx) „Ł. Narodni Złaz“, dy) „Ł. Narodni Złaz“, dz) „Ł. Narodni Złaz“, ea) „Ł. Narodni Złaz“, eb) „Ł. Narodni Złaz“, ec) „Ł. Narodni Złaz“, ed) „Ł. Narodni Złaz“, ee) „Ł. Narodni Złaz“, ef) „Ł. Narodni Złaz“, eg) „Ł. Narodni Złaz“, eh) „Ł. Narodni Złaz“, ei) „Ł. Narodni Złaz“, ej) „Ł. Narodni Złaz“, ek) „Ł. Narodni Złaz“, el) „Ł. Narodni Złaz“, em) „Ł. Narodni Złaz“, en) „Ł. Narodni Złaz“, eo) „Ł. Narodni Złaz“, ep) „Ł. Narodni Złaz“, eq) „Ł. Narodni Złaz“, er) „Ł. Narodni Złaz“, es) „Ł. Narodni Złaz“, et) „Ł. Narodni Złaz“, eu) „Ł. Narodni Złaz“, ev) „Ł. Narodni Złaz“, ew) „Ł. Narodni Złaz“, ex) „Ł. Narodni Złaz“, ey) „Ł. Narodni Złaz“, ez) „Ł. Narodni Złaz“, fa) „Ł. Narodni Złaz“, fb) „Ł. Narodni Złaz“, fc) „Ł. Narodni Złaz“, fd) „Ł. Narodni Złaz“, fe) „Ł. Narodni Złaz“, ff) „Ł. Narodni Złaz“, fg) „Ł. Narodni Złaz“, fh) „Ł. Narodni Złaz“, fi) „Ł. Narodni Złaz“, fj) „Ł. Narodni Złaz“, fk) „Ł. Narodni Złaz“, fl) „Ł. Narodni Złaz“, fm) „Ł. Narodni Złaz“, fn) „Ł. Narodni Złaz“, fo) „Ł. Narodni Złaz“, fp) „Ł. Narodni Złaz“, fq) „Ł. Narodni Złaz“, fr) „Ł. Narodni Złaz“, fs) „Ł. Narodni Złaz“, ft) „Ł. Narodni Złaz“, fu) „Ł. Narodni Złaz“, fv) „Ł. Narodni Złaz“, fw) „Ł. Narodni Złaz“, fx) „Ł. Narodni Złaz“, fy) „Ł. Narodni Złaz“, fz) „Ł. Narodni Złaz“, ga) „Ł. Narodni Złaz“, gb) „Ł. Narodni Złaz“, gc) „Ł. Narodni Złaz“, gd) „Ł. Narodni Złaz“, ge) „Ł. Narodni Złaz“, gf) „Ł. Narodni Złaz“, gg) „Ł. Narodni Złaz“, gh) „Ł. Narodni Złaz“, gi) „Ł. Narodni Złaz“, gj) „Ł. Narodni Złaz“, gk) „Ł. Narodni Złaz“, gl) „Ł. Narodni Złaz“, gm) „Ł. Narodni Złaz“, gn) „Ł. Narodni Złaz“, go) „Ł. Narodni Złaz“, gp) „Ł. Narodni Złaz“, gq) „Ł. Narodni Złaz“, gr) „Ł. Narodni Złaz“, gs) „Ł. Narodni Złaz“, gt) „Ł. Narodni Złaz“, gu) „Ł. Narodni Złaz“, gv) „Ł. Narodni Złaz“, gw) „Ł. Narodni Złaz“, gx) „Ł. Narodni Złaz“, gy) „Ł. Narodni Złaz“, gz) „Ł. Narodni Złaz“, ha) „Ł. Narodni Złaz“, hb) „Ł. Narodni Złaz“, hc) „Ł. Narodni Złaz“, hd) „Ł. Narodni Złaz“, he) „Ł. Narodni Złaz“, hf) „Ł. Narodni Złaz“, hg) „Ł. Narodni Złaz“, hi) „Ł. Narodni Złaz“, hj) „Ł. Narodni Złaz“, hk) „Ł. Narodni Złaz“, hl) „Ł. Narodni Złaz“, hm) „Ł. Narodni Złaz“, hn) „Ł. Narodni Złaz“, ho) „Ł. Narodni Złaz“, hp) „Ł. Narodni Złaz“, hq) „Ł. Narodni Złaz“, hr) „Ł. Narodni Złaz“, hs) „Ł. Narodni Złaz“, ht) „Ł. Narodni Złaz“, hu) „Ł. Narodni Złaz“, hv) „Ł. Narodni Złaz“, hw) „Ł. Narodni Złaz“, hx) „Ł. Narodni Złaz“, hy) „Ł. Narodni Złaz“, hz) „Ł. Narodni Złaz“, ia) „Ł. Narodni Złaz“, ib) „Ł. Narodni Złaz“, ic) „Ł. Narodni Złaz“, id) „Ł. Narodni Złaz“, ie) „Ł. Narodni Złaz“, if) „Ł. Narodni Złaz“, ig) „Ł. Narodni Złaz“, ih) „Ł. Narodni Złaz“, ii) „Ł. Narodni Złaz“, ij) „Ł. Narodni Złaz“, ik) „Ł. Narodni Złaz“, il) „Ł. Narodni Złaz“, im) „Ł. Narodni Złaz“, in) „Ł. Narodni Złaz“, io) „Ł. Narodni Złaz“, ip) „Ł. Narodni Złaz“, iq) „Ł. Narodni Złaz“, ir) „Ł. Narodni Złaz“, is) „Ł. Narodni Złaz“, it) „Ł. Narodni Złaz“, iu) „Ł. Narodni Złaz“, iv) „Ł. Narodni Złaz“, iw) „Ł. Narodni Złaz“, ix) „Ł. Narodni Złaz“, iy) „Ł. Narodni Złaz“, iz) „Ł. Narodni Złaz“, ja) „Ł. Narodni Złaz“, jb) „Ł. Narodni Złaz“, jc) „Ł. Narodni Złaz“, jd) „Ł. Narodni Złaz“, je) „Ł. Narodni Złaz“, jf) „Ł. Narodni Złaz“, jg) „Ł. Narodni Złaz“, jh) „Ł. Narodni Złaz“, ji) „Ł. Narodni Złaz“, jj) „Ł. Narodni Złaz“, jk) „Ł. Narodni Złaz“, jl) „Ł. Narodni Złaz“, jm) „Ł. Narodni Złaz“, jn) „Ł. Narodni Złaz“, jo) „Ł. Narodni Złaz“, jp) „Ł. Narodni Złaz“, jq) „Ł. Narodni Złaz“, jr) „Ł. Narodni Złaz“, js) „Ł. Narodni Złaz“, jt) „Ł. Narodni Złaz“, ju) „Ł. Narodni Złaz“, jv) „Ł. Narodni Złaz“, jw) „Ł. Narodni Złaz“, jx) „Ł. Narodni Złaz“, jy) „Ł. Narodni Złaz“, jz) „Ł. Narodni Złaz“, ka) „Ł. Narodni Złaz“, kb) „Ł. Narodni Złaz“, kc) „Ł. Narodni Złaz“, kd) „Ł. Narodni Złaz“, ke) „Ł. Narodni Złaz“, kf) „Ł. Narodni Złaz“, kg) „Ł. Narodni Złaz“, kh) „Ł. Narodni Złaz“, ki) „Ł. Narodni Złaz“, kj) „Ł. Narodni Złaz“, kl) „Ł. Narodni Złaz“, km) „Ł. Narodni Złaz“, kn) „Ł. Narodni Złaz“, ko) „Ł. Narodni Złaz“, kp) „Ł. Narodni Złaz“, kq) „Ł. Narodni Złaz“, kr) „Ł. Narodni Złaz“, ks) „Ł. Narodni Złaz“, kt) „Ł. Narodni Złaz“, ku) „Ł. Narodni Złaz“, kv) „Ł. Narodni Złaz“, kw) „Ł. Narodni Złaz“, kx) „Ł. Narodni Złaz“, ky) „Ł. Narodni Złaz“, kz) „Ł. Narodni Złaz“, la) „Ł. Narodni Złaz“, lb) „Ł. Narodni Złaz“, lc) „Ł. Narodni Złaz“, ld) „Ł. Narodni Złaz“, le) „Ł. Narodni Złaz“, lf) „Ł. Narodni Złaz“, lg) „Ł. Narodni Złaz“, lh) „Ł. Narodni Złaz“, li) „Ł. Narodni Złaz“, lj) „Ł. Narodni Złaz“, lk) „Ł. Narodni Złaz“, ll) „Ł. Narodni Złaz“, lm) „Ł. Narodni Złaz“, ln) „Ł. Narodni Złaz“, lo) „Ł. Narodni Złaz“, lp) „Ł. Narodni Złaz“, lq) „Ł. Narodni Złaz“, lr) „Ł. Narodni Złaz“, ls) „Ł. Narodni Złaz“, lt) „Ł. Narodni Złaz“, lu) „Ł. Narodni Złaz“, lv) „Ł. Narodni Złaz“, lw) „Ł. Narodni Złaz“, lx) „Ł. Narodni Złaz“, ly) „Ł. Narodni Złaz“, lz) „Ł. Narodni Złaz“, ma) „Ł. Narodni Złaz“, mb) „Ł. Narodni Złaz“, mc) „Ł. Narodni Złaz“, md) „Ł. Narodni Złaz“, me) „Ł. Narodni Złaz“, mf) „Ł. Narodni Złaz“, mg) „Ł. Narodni Złaz“, mh) „Ł. Narodni Złaz“, mi) „Ł. Narodni Złaz“, mj) „Ł. Narodni Złaz“, mk) „Ł. Narodni Złaz“, ml) „Ł. Narodni Złaz“, mm) „Ł. Narodni Złaz“, mn) „Ł. Narodni Złaz“, mo) „Ł. Narodni Złaz“, mp) „Ł. Narodni Złaz“, mq) „Ł. Narodni Złaz“, mr) „Ł. Narodni Złaz“, ms) „Ł. Narodni Złaz“, mt) „Ł. Narodni Złaz“, mu) „Ł. Narodni Złaz“, mv) „Ł. Narodni Złaz“, mw) „Ł. Narodni Złaz“, mx) „Ł. Narodni Złaz“, my) „Ł. Narodni Złaz“, mz) „Ł. Narodni Złaz“, na) „Ł. Narodni Złaz“, nb) „Ł. Narodni Złaz“, nc) „Ł. Narodni Złaz“, nd) „Ł. Narodni Złaz“, ne) „Ł. Narodni Złaz“, nf) „Ł. Narodni Złaz“, ng) „Ł. Narodni Złaz“, nh) „Ł. Narodni Złaz“, ni) „Ł. Narodni Złaz“, nj) „Ł. Narodni Złaz“, nk) „Ł. Narodni Złaz“, nl) „Ł. Narodni Złaz“, nm) „Ł. Narodni Złaz“, nn) „Ł. Narodni Złaz“, no) „Ł. Narodni Złaz“, np) „Ł. Narodni Złaz“, nq) „Ł. Narodni Złaz“, nr) „Ł. Narodni Złaz“, ns) „Ł. Narodni Złaz“, nt) „Ł. Narodni Złaz“, nu) „Ł. Narodni Złaz“, nv) „Ł. Narodni Złaz“, nw) „Ł. Narodni Złaz“, nx) „Ł. Narodni Złaz“, ny) „Ł. Narodni Złaz“, nz) „Ł. Narodni Złaz“, oa) „Ł. Narodni Złaz“, ob) „Ł. Narodni Złaz“, oc) „Ł. Narodni Złaz“, od) „Ł. Narodni Złaz“, oe) „Ł. Narodni Złaz“, of) „Ł. Narodni Złaz“, og) „Ł. Narodni Złaz“, oh) „Ł. Narodni Złaz“, oi) „Ł. Narodni Złaz“, oj) „Ł. Narodni Złaz“, ok) „Ł. Narodni Złaz“, ol) „Ł. Narodni Złaz“, om) „Ł. Narodni Złaz“, on) „Ł. Narodni Złaz“, oo) „Ł. Narodni Złaz“, op) „Ł. Narodni Złaz“, oq) „Ł. Narodni Złaz“, or) „Ł. Narodni Złaz“, os) „Ł. Narodni Złaz“, ot) „Ł. Narodni Złaz“, ou) „Ł. Narodni Złaz“, ov) „Ł. Narodni Złaz“, ow) „Ł. Narodni Złaz“, ox) „Ł. Narodni Złaz“, oy) „Ł. Narodni Złaz“, oz) „Ł. Narodni Złaz“, pa) „Ł. Narodni Złaz“, pb) „Ł. Narodni Złaz“, pc) „Ł. Narodni Złaz“, pd) „Ł. Narodni Złaz“, pe) „Ł. Narodni Złaz“, pf) „Ł. Narodni Złaz“, pg) „Ł. Narodni Złaz“, ph) „Ł. Narodni Złaz“, pi) „Ł. Narodni Złaz“, pj) „Ł. Narodni Złaz“, pk) „Ł. Narodni Złaz“, pl) „Ł. Narodni Złaz“, pm) „Ł. Narodni Złaz“, pn) „Ł. Narodni Złaz“, po) „Ł. Narodni Złaz“, pp) „Ł. Narodni Złaz“, pq) „Ł. Narodni Złaz“, pr) „Ł. Narodni Złaz“, ps) „Ł. Narodni Złaz“, pt) „Ł. Narodni Złaz“, pu) „Ł. Narodni Złaz“, pv) „Ł. Narodni Złaz“, pw) „Ł. Narodni Złaz“, px) „Ł. Narodni Złaz“, py) „Ł. Narodni Złaz“, pz) „Ł. Narodni Złaz“, qa) „Ł. Narodni Złaz“, qb) „Ł. Narodni Złaz“, qc) „Ł. Narodni Złaz“, qd) „Ł. Narodni Złaz“, qe) „Ł. Narodni Złaz“, qf) „Ł. Narodni Złaz“, qg) „Ł. Narodni Złaz“, qh) „Ł. Narodni Złaz“, qi) „Ł. Narodni Złaz“, qj) „Ł. Narodni Złaz“, qk) „Ł. Narodni Złaz“, ql) „Ł. Narodni Złaz“, qm) „Ł. Narodni Złaz“, qn) „Ł. Narodni Złaz“, qo) „Ł. Narodni Złaz“, qp) „Ł. Narodni Złaz“, qq) „Ł. Narodni Złaz“, qr) „Ł. Narodni Złaz“, qs) „Ł. Narodni Złaz“, qt) „Ł. Narodni Złaz“, qu) „Ł. Narodni Złaz“, qv) „Ł. Narodni Złaz“, qw) „Ł. Narodni Złaz“, qx) „Ł. Narodni Złaz“, qy) „Ł. Narodni Złaz“, qz) „Ł. Narodni Złaz“, ra) „Ł. Narodni Złaz“, rb) „Ł. Narodni Złaz“, rc) „Ł. Narodni Złaz“, rd) „Ł. Narodni Złaz“, re) „Ł. Narodni Złaz“, rf) „Ł. Narodni Złaz“, rg) „Ł. Narodni Złaz“, rh) „Ł. Narodni Złaz“, ri) „Ł. Narodni Złaz“, rj) „Ł. Narodni Złaz“, rk) „Ł. Narodni Złaz“, rl) „Ł. Narodni Złaz“, rm) „Ł. Narodni Złaz“, rn) „Ł. Narodni Złaz“, ro) „Ł. Narodni Złaz“, rp) „Ł. Narodni Złaz“, rq) „Ł. Narodni Złaz“, rr) „Ł. Narodni Złaz“, rs) „Ł. Narodni Złaz“, rt) „Ł. Narodni Złaz“, ru) „Ł. Narodni Złaz“, rv) „Ł. Narodni Złaz“, rw) „Ł. Narodni Złaz“, rx) „Ł. Narodni Złaz“, ry) „Ł. Narodni Złaz“, rz) „Ł. Narodni Złaz“, sa) „Ł. Narodni Złaz“, sb) „Ł. Narodni Złaz“, sc) „Ł. Narodni Złaz“, sd) „Ł. Narodni Złaz“, se) „Ł. Narodni Złaz“, sf) „Ł. Narodni Złaz“, sg) „Ł. Narodni Złaz“, sh) „Ł. Narodni Złaz“, si) „Ł. Narodni Złaz“, sj) „Ł. Narodni Złaz“, sk) „Ł. Narodni Złaz“, sl) „Ł. Narodni Złaz“, sm) „Ł. Narodni Złaz“, sn) „Ł. Narodni Złaz“, so) „Ł. Narodni Złaz“, sp) „Ł. Narodni Złaz“, sq) „Ł. Narodni Złaz“, sr) „Ł. Narodni Złaz“, ss) „Ł. Narodni Złaz“, st) „Ł. Narodni Złaz“, su) „Ł. Narodni Złaz“, sv) „Ł. Narodni Złaz“, sw) „Ł. Narodni Złaz“, sx) „Ł. Narodni Złaz“, sy) „Ł. Narodni Złaz“, sz) „Ł. Narodni Złaz“, ta) „Ł. Narodni Złaz“, tb) „Ł. Narodni Złaz“, tc) „Ł. Narodni Złaz“, td) „Ł. Narodni Złaz“, te) „Ł. Narodni Złaz“, tf) „Ł. Narodni Złaz“, tg) „Ł. Narodni Złaz“, th) „Ł. Narodni Złaz“, ti) „Ł. Narodni Złaz“, tj) „Ł. Narodni Złaz“, tk) „Ł. Narodni Złaz“, tl) „Ł. Narodni Złaz“, tm) „Ł. Narodni Złaz“, tn) „Ł. Narodni Złaz“, to) „Ł. Narodni Złaz“, tp) „Ł. Narodni Złaz“, tq) „Ł. Narodni Złaz“, tr) „Ł. Narodni Złaz“, ts) „Ł. Narodni Złaz“, tt) „Ł. Narodni Złaz“, tu) „Ł. Narodni Złaz“, tv) „Ł. Narodni Złaz“, tw) „Ł. Narodni Złaz“, tx) „Ł. Narodni Złaz“, ty) „Ł. Narodni Złaz“, tz) „Ł. Narodni Złaz“, ua) „Ł. Narodni Złaz“, ub) „Ł. Narodni Złaz“, uc) „Ł. Narodni Złaz“, ud) „Ł. Narodni Złaz“, ue) „Ł. Narodni Złaz“, uf) „Ł. Narodni Złaz“, ug) „Ł. Narodni Złaz“, uh) „Ł. Narodni Złaz“, ui) „Ł. Narodni Złaz“, uj) „Ł. Narodni Złaz“, uk) „Ł. Narodni Złaz“, ul) „Ł. Narodni Złaz“, um) „Ł. Narodni Złaz“, un) „Ł. Narodni Złaz“, uo) „Ł. Narodni Złaz“, up) „Ł. Narodni Złaz“, uq) „Ł. Narodni Złaz“, ur) „Ł. Narodni Złaz“, us) „Ł. Narodni Złaz“, ut) „Ł. Narodni Złaz“, uu) „Ł. Narodni Złaz“, uv) „Ł. Narodni Złaz“, uw) „Ł. Narodni Złaz“, ux) „Ł. Narodni Złaz“, uy) „Ł. Narodni Złaz“, uz) „Ł. Narodni Złaz“, va) „Ł. Narodni Złaz“, vb) „Ł. Narodni Złaz“, vc) „Ł. Narodni Złaz“, vd) „Ł. Narodni Złaz“, ve) „Ł. Narodni Złaz“, vf) „Ł. Narodni Złaz“, vg) „Ł. Narodni Złaz“, vh) „Ł. Narodni Złaz“, vi) „Ł. Narodni Złaz“, vj) „Ł. Narodni Złaz“, vk) „Ł. Narodni Złaz“, vl) „Ł. Narodni Złaz“, vm) „Ł. Narodni Złaz“, vn) „Ł. Narodni Złaz“, vo) „Ł. Narodni Złaz“, vp) „Ł. Narodni Złaz“, vq) „Ł. Narodni Złaz“, vr) „Ł. Narodni Złaz“, vs) „Ł. Narodni Złaz“, vt) „Ł. Narodni Złaz“, vu) „Ł. Narodni Złaz“, vv) „Ł. Narodni Złaz“, vw) „Ł. Narodni Złaz“, vx) „Ł. Narodni Złaz“, vy) „Ł. Narodni Złaz“, vz) „Ł. Narodni Złaz“, wa) „Ł. Narodni Złaz“, wb) „Ł. Narodni Złaz“, wc) „Ł. Narodni Złaz“, wd) „Ł. Narodni Złaz“, we) „Ł. Narodni Złaz“, wf) „Ł. Narodni Złaz“, wg) „Ł. Narodni Złaz“, wh) „Ł. Narodni Złaz“, wi) „Ł. Narodni Złaz“, wj) „Ł. Narodni Złaz“, wk) „Ł. Narodni Złaz“, wl) „Ł. Narodni Złaz“, wm) „Ł. Narodni Złaz“, wn) „Ł. Narodni Złaz“, wo) „Ł. Narodni Złaz“, wp) „Ł. Narodni Złaz“, wq) „Ł. Narodni Złaz“, wr) „Ł. Narodni Złaz“, ws) „Ł. Narodni Złaz“, wt) „Ł. Narodni Złaz“, wu) „Ł. Narodni Złaz“, wv) „Ł. Narodni Złaz“, ww) „Ł. Narodni Złaz“, wx) „Ł. Narodni Złaz“, wy) „Ł. Narodni Złaz“, wz) „Ł. Narodni Złaz“, xa) „Ł. Narodni Złaz“, xb) „Ł. Narodni Złaz“, xc) „Ł. Narodni Złaz“, xd) „Ł. Narodni Złaz“, xe) „Ł. Narodni Złaz“, xf) „Ł. Narodni Złaz“, xg) „Ł. Narodni Złaz“, xh) „Ł. Narodni Złaz“, xi) „Ł. Narodni Złaz“, xj) „Ł. Narodni Złaz“, xk) „Ł. Narodni Złaz“, xl) „Ł. Narodni Złaz“, xm) „Ł. Narodni Złaz“, xn) „Ł. Narodni Złaz“, xo) „Ł. Narodni Złaz“, xp) „Ł. Narodni Złaz“, xq) „Ł. Narodni Złaz“, xr) „Ł. Narodni Złaz“, xs) „Ł. Narodni Złaz“, xt) „Ł. Narodni Złaz“, xu) „Ł. Narodni Złaz“, xv) „Ł. Narodni Złaz“, xw) „Ł. Narodni Złaz“, xx) „Ł. Narodni Złaz“, xy) „Ł. Narodni Złaz“, xz) „Ł. Narodni Złaz“, ya) „Ł. Narodni Złaz“, yb) „Ł. Narodni Złaz“, yc) „Ł. Narodni Złaz“, yd) „Ł. Narodni Złaz“, ye) „Ł. Narodni Złaz“, yf) „Ł. Narodni Złaz“, yg) „Ł. Narodni Złaz“, yh) „Ł. Narodni Złaz“, yi) „Ł. Narodni Złaz“, yj) „Ł. Narodni Złaz“, yk) „Ł. Narodni Złaz“, yl) „Ł. Narodni Złaz“, ym) „Ł. Narodni Złaz“, yn) „Ł. Narodni Złaz“, yo) „Ł. Narodni Złaz“, yp) „Ł. Narodni Złaz“, yq) „Ł. Narodni Złaz“, yr) „Ł. Narodni Złaz“, ys) „Ł. Narodni Złaz“, yt) „Ł. Narodni Złaz“, yu) „Ł. Narodni Złaz“, yv) „Ł. Narodni Złaz“, yw) „Ł. Narodni Złaz“, yx) „Ł. Narodni Złaz“, yy) „Ł. Narodni Złaz“, yz) „Ł. Narodni Złaz“, za) „Ł. Narodni Złaz“, zb) „Ł. Narodni Złaz“, zc) „Ł. Narodni Złaz“, zd) „Ł. Narodni Złaz“, ze) „Ł. Narodni Złaz“, zf) „Ł. Narodni Złaz“, zg) „Ł. Narodni Złaz“, zh) „Ł. Narodni Złaz“, zi) „Ł. Narodni Złaz“, zj) „Ł. Narodni Złaz“, zk) „Ł. Narodni Złaz“, zl) „Ł. Narodni Złaz“, zm) „Ł. Narodni Złaz“, zn) „Ł. Narodni Złaz“, zo) „Ł. Narodni Złaz“, zp) „Ł. Narodni Złaz“, zq) „Ł. Narodni Złaz“, zr) „Ł. Narodni Złaz“, zs) „Ł. Narodni Złaz“, zt) „Ł. Narodni Złaz“, zu) „Ł. Narodni Złaz“, zv) „Ł. Narodni Złaz“, zw) „Ł. Narodni Złaz“, zx) „Ł. Narodni Złaz“, zy) „Ł. Narodni Złaz“, zz) „Ł. Narodni Złaz“.

Наглий суд у Львові.

Львів, 27. грудня 1926.

Нині передвол. зачинається в тутешнім наглий суді перед трибуналом, як наглий судья. розправа ярота Ст. Кока, який біля Яноса постріляв також полица Мотарського. Розправа по части відбудеться в шпиталі, бо Мотарський, що має перестрілену утробу, лежить у шпиталі.

Процес 151.

За причаїливість до української повстанчої організації.

Володимир Вол., 24. XII. 1926.

Розправа з 23. XII. 1926.

Нині на початку розправи докінчував знається ідеології комунізму своїм зізнанням, а після відповіді на питання прокуратора й оборони. На запити д-ра Шухевича щодо доставки зброї для організації знається дав відповіді дуже нетові і не відраїє достави розприних матеріалів для націоналістичних організацій від доставки таких-же матеріалів для комуністичних організацій. На запит д-ра Глушківського, що то є комунізм, заклопотаний знається комуністичної ідеології зазначає видусис із себе, що є не ідеологія, а дальше явось не йшло. На дальші запити відпові, що ця ідеологія містить у собі багато

НАДІСЛАНЕ.

За надісланої Редакції не відповідало.

ДІМ ГОЛІНІЙСЬКИХ КИРИЛІВ

Львів, пл. св. Духа

(проти костела ОО. Св. Духа)

1908 поштом 5-5

у великій виборі книжок на підлогу, стіни, навіски на оточину, портрети, картини, також ножи, подорожні папки, кондари, капи на дівки, фланки, матерію, відомі катанки, ютаси, кофаси, килимки і сміренські вушні в різних кольорах.

миса китайська та фланкуська миса, європейська література та історія, є дуже цікавими і викликає в насріть демократичний дух.

— 3 дні востані наших руських. З візками останні часів. Руські Го-доси доводилося, що наші руські не-ведуть по деяких повітах як постоїти, так і політичну організацію. Так в Остині відбулося відкриття чит. Кавказького (28. XII), в Яворі відкрито т-во "Родительський Союз", що хоче заснувати бурсу для гин. молоді (22. XII), в Каміші Демки, пов. Рава Руська, заснувано чит. Кавказького, в Соколові, пов. Каміша Стружковий заснувано кружок "Рольового Союзу" чит. Кавказького вже там 41. Вна руської народної організації від-булося в останній часі в Соколі, в Ти-ливі, пов. Криско. Відбувся теж від-криття двох "д. л. о." на львівській повіт, до якого вибраний постійний комітет (го-лова: першочинний малер Т. Гриневич із Звеники).

— Літературна хроніка. Помер відомий німецький філософ і естетолог Ар-стон Стюарт Чемберлен, у 72 р. життя. Він є автором цілої низки філософ. естетич-них книжок, з яких найбільше відомі "Основи XIX століття", "Кант", "Гете", "Забобота біографія Вагнера", "Слова Хри-ста", "Архивний світогляд". Школа сама духова естетологія Чемберлена. Він з уродженцем Англії; в молоді переїхав, най-ж рівноправно англі йскою, французькою та німецькою мовами. Він мав на нього великий вплив: живучи в Німеччині, захоп-лений її культурою, він став німецьким ідеалістом і загалом обожнював усього ні-мецького, а зокрема Англії. Він відзна-в собі популярність своїми поглядами на со-ціально-антисемітизм, викладеними дуже широко в трьох томах "Основи XIX ст.". Німецькі націоналісти вважали його своїм духовним провідником. Він був дия-коніст з Німечки; після смерті першої жін-ки, з якою жив 25 літ, оженився вдруге з молодшою дочкою Річарда Вагнера, з якою жив 18 літ. Можливо, що саме ці сили піддали зв'язки відносин чималу родю в його "прибрав" націоналісти-німецькі.

Пам'ятайте, що всякі збірки на нагробник на могилі І. Франка треба посилати до Центробанку (Львів, Ринок ч. 10. І. пов.) на шадничу книжечку ч. 7910.

Організаційний рух.

Забороною віче УНДО в Трушів-ках, пов. Добровіль.

Трушівка — це одна з найкращих зорганізо-ваних українська громада ліквідно-украї-нського пограниччя. Має дев'ять добре функ-ціонуючих національних організацій: спо-дівачу кооперативу "Єдність", касу Ра-йфайдену, читальню "Прогрес", спілкуву молодіжну, давнякорову, збожжів шкіль-ну, амат. театр, хор і т. д. "Соція" (ще не відкрито, але вже затверджене). Тепер ідуть горіч приготування для відкриття спілкової пекарні — чи не першої у нас в селі. Цинтуні сіль стан задляче грома-да свою парохів о. Іосифові Марі-новичеві, дійсно великому р. бітничові. Нема тут громадянина, що ходив би "до-дом", — усі зорганізовані. Тому не диво, що по зорганізовані селі на всіх куль-турних та економічних діях життя приступили громадяне до зведення орга-нізації політичної. Заходом місцевої гро-мадської організації УНДО скликали о. І. Маринюк, Андрій Якимів і Софрон Білих приїжджати віче на день 19. грудня ц. р. в самі тов. "Єдність". Повідомлення до староства внесені ще 15. грудня ц. р., отже в законній рішечці. І вже було одру-ження збірок, як у хвилі відриву віча приїшов до о. Маринюка командант по-ліції ч. VIII. — 1339 і заявив, що на теле-фонічний приказ повітової команди поліції забороною віче. Нікого не помогло по-яснення внесення повідомлення до ста-роства. Згаданий командант заявив, що виконує тільки одержаний приказ. А лю-дів було багато. Були заступники громади Підмошні, Трушівські, Річардівські, Ніколайові, Клокові і Скорішні.

Щоб одразу не страстити часу і викорис-тати присутність збірок, місцевий го-лова читальні "Прогрес" п. Федь Вагіа-

ський запропонував присутнім читати і читати "Прогрес" у Львів на о-світний реферат на тему "Український ви-ріш, його політичне положення і інші най-важливі завдання на культурно-освітній по-лі", що його написав п. Олександр Чер-каський з Львова.

Це вже другий випадок недозволених, цей розказаний між Українською Націо-нально-Демократичною Об'єднанням на Ко-вельщині. Робота не виконана, що див-ляється влада звинувачує суто Об'єд-нання нічого стосовно, як суто іншіх політичних організацій у граю.

Характеристичний також спосіб заборо-ни. Стосовно в Подольській не забороною віча безсерветно, але оскільки доро-гого через хвилю поліції, без подання причини заборони.

Подібно цей бік до відома учнів Політехнічний Репрезентатив, щоб він стався викрасти симпатично в віднос-но поведення провідників адмін. стур-ційних казків і поставалася, щоб і інші були потягнені до відповідальності.

О. Ч.

Процес 151.

За причинність до української повстанчої організації.

Володимир Вол. 22 XII 1926.

Розглядає з 21. грудня 1926.

На початку розпави звинуваченого для адвоката Ломбровський постанови вносил на експертів члена суду судді Поповського, що виступав як свідок суду в даній справі, а факт цей виявив відкриття звинуваченого. Тимчасово попер-ежного дня розпави. Суд по вказів-ці вносил обшуків відкриття, мотивуючи тим, що згаданий суддя повинен у сім'ї функ-ційно метаніку (?), а в додатку обо-рона зголосила експертів з поминанням законного рішення.

В далішній веденні розпави суд від-криття протоколи (як офіційні докази в даній справі) наголо суду над Шаміаєм і Ко-муністами за впади на ксьмиза Стра-жковського. Обвинувачений засуджений на кару смерті через розстріл. Описи про-читали як п'ятий доказ протокол наголо суду над Батіюком, Спраком і Мельни-ком за причинність до гоубунової бав-ди. Всіх трьох засуджено на 15 літ тю-ремної тюрми. Відтак прочитали протокол комітської розпави за причинність до КПЗУ, що відбулася в червні 1926 р.

Обвинувачений Чедє ставлять демон-страційний вносил (примітно), щоб суд по-бавив усі протоколи з бандістських справ у Польщі і в характері рішечих доказів у читач на розпаві.

Одначасно з відкриттям протоколів експерт-каміраф і телефонові проважи-лих відкриттям техніч. мисль у листі Степанюка і над означеними авторства записки, приспівані обоа. Базилікові.

Розглядає з 22. XII. 1926.

Нині доклича експерт-каміраф о-дєго своєю прашю над тримом обоа. Хомиша, до якого обоа. Хомиш уже дані-ща призначені. Деякі слова цього гринсу були тенденційно перекурені поліцією, прим. з Іозефона для п'являч"а" поліції читала: "літ Юсефа для Іозефа". Обоа. Хомиш каже запротоковувати, що ці пере-кручені слова є дуже виразно написані в гринсі і що хіба треба "впасти на го-лову", щоб так відчитувати їх. Предсід-ний відповідал, що для одного можуть бути вирази, для другого ні.

Потім забрав голос заявель ідеоло-гії і методи комуналу, інспектор поліції С і а р с к и й, що розпочав свій "ви-клад" очевидно від комітесу. Про ко-міттери яко такої (заявель дуже часто уживав вислову: "яко такої"), говорив на-віть: "Ленін яко такої" не сказав нічого нового. Сказав лише те, що був він тво-ром іменного генерального штабу (Віль-гельма ІІ). Але мабуть, щоб ця зміна дум-ка не була самотньою, сказав рівнож, що концепція української державності є та-кож продуктом німецького генерального штабу. А всі ті помисли мали зазначити Німечки побуду у світовій війні. Лавше Снарський почав говорити про К. П. П. і К. П. З. У. З його снів виходить, що комуністи розкинули широку свої сні. Свої чейки позакладали у війську, і в по-ліції, і в судівництві, ба навіть добира-ються до Прогресу. Щодо повстання на Волині, то заявель похвалився на слова-тош Черемшова (?), сказавши на конферен-ції (?) в Коломиї, що, мовляв, на Волині маси не можуть довше терпіти гніту польського уряду і там насамперед му-сить зрватися повстання, особливо в по-ліції володимирській і ковельській". Про справу озброєння заявель сказав, що ко-ждин член компартії має мати зброю — чи то шпалом купити, чи шляхом грабунку; також особи, що закликають конституції користують з нещасливості, перевернуть зброю. Крім того для наведення ще од-ного джерела озброєння, заявель напо-виздав такий факт: Коли на суді читали одного обвинуваченого за комуналу, за-від-ки партії намазати зброю, обвинуваче-ний, показуючи на крик поліції, ка-зав: "Ось є зброя". Як доказ на військо-ніч тенденції компартії наводив факт, що в чейках говорено багато про бари-кадаву війну і про те, що з Харкова при-бували абсолютні політичні курси на терен Польщі. Згадав заявель і про М. О. П. Р. (Міжнародна Організація Помочі Революціонерам) і про друкарні, що пе-

чатили "Дібути". Втомлений заявель "ви-кладом" означив процесі скінчив, щоб звестися відповісти на питання обвинуваче-ного і оборони.

ОПОВІСТКИ.

"Український Національний Хор" під керівництвом Дмитра Котика: Серета 29. XII. Читачів. Четвер 30. XII. Перегледати. П'ятниця 31. XII. Небеса. 328 4-7

Понеділок. Понеділок, що Зинаїда Залатий "Збори "Український Голос" відбулися в Львові в суботу 1. сіня 1927 в домі УП-ва при ксьм. Монастиря 12. Початок о 10 год. після полудня. Залучено всь Ва. Мисль то уміст: — За Гол. Рішеч: Д-р Симонів Кавит, го-лова, Микола Паміну, секретар. 1212 1-3

Вечір артистичних танців і Хоре-ографі М. Голоса, залученого з 26. грудня ц. р. не відбувся з причини від-сутності "Слово-Вісник" і артиста невідомого, які заклали в останній танці. — Вечір відбу-вався в вечірні дві години 1927 р. О-дєма Холмгородської Студії арт. М. Го-лоса у Львові. 1-1

На "Рідну Школу" зложив Вас. о. А-тинчє з Гуляйска-Теребовля 20 год. за-місь подяк за життя з могоді вимови Ва. Жентошівської, сказавши щину подяк Головою Упов. Рідної Школи". 1208

ДРІБНІ ОГЛОШЕННЯ.

КУПУЙТЕ КАЛЕНДАР-ЕНЦИКЛОПЕ-ДІЮ "ТОВАРИШ" на 1927 рік. Ціна 250 гол. Замовлення посилати: Кооператива "Ловчак". Львів, Руська 3. 16-7

ІДЕАЛЬНА ПІСЛЯ ДО ЛЬВІВ КРЕМ-ПЕРЛОВИ Ігнатій Львів. 956 30-7

1 гол. 50 сот. купити одні книжки, або книжки з хімічного союбу з Микола Кооператива 14. Проти кіля Кооператива. 681

СТУДЕНТ медицини по І-му ріготорію — 27 літ, отжею чорого бажав пізнати павну дрітнію явля, котра допомогла би йому докінчити студії. Шлях тактую похажу. Оголошення з фотографією, яку зробивши на бажання повернути, скати до Адміністр. Діла "для чорного". 1201 2-3

ФОРТЕП'ЯНИ, піаніа, фісгармонії на піані ціни, уживані, зацікавлені на скля-ді продає: Галич, Паміна 21, І. поворт. 1179 5-3

СТУДЕНТ ПРАВ шукає місця на селі. Зголошення до Адміністратив "Діла" під "Лосіа". 1211 1-1

ПРИМ'ЕМО негайно: а) агронома, б) організатора-амстратра, в) спеціаліста товарів — які мають теоретичне і практичне знання. Прохання з життєспом, сві-дощтвами, референціями, успішні — скати Повітовий Союз Кооператив. Радєка. 1209 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошеної Редакції не відповідало.

Д-р Фелікс Ган Соціаліст ідеї: мис-ль, серета — жовтень Львів, Городничья 46. Тел. 6-32

БЖІЛЬНИЙ МІД.

консервовані миса, а то 14 гол. за 3 кг. 27 гол. за 10 кг. разом з сортом і опаме-ванням з першої руки і найкращої якості — мисляв в баночках принах за місцями. 1230

АДОЛЬФ МОИС, 1-1

Телескоп. вул. Калачик 3.

Лікарсько-дентистичне Заведення

Д-ра Симона Раппапорта

Якова Насса

Львів, вул. Сикстуська 17 II.

Повідомлення в випуску збів без болю. Шість зубів в хвилі і доводі на амеріканську систему. Пастівка з провід-ної позолотеної системи в мікропотропу на-д. І. Т. чорновою і студентів збів збів. 1197

Поліція в снітєт. 2-3

ХТО хоче весело перевести

свята нехай іде до фірми

АДОЛЬФ БОДЕНШТАЙН

фабричний склад прямих інструментів

Львів, вулиця Леґіонів ч. 37,

тел. ч. 3635

Найновіші копілки! 1183 3-4

Ціни о 23 прч. книжк іх скрізь.

КУРС ІНСТРУКТОРОК.

Заходом "Союзу Українок" у Львові починається навчання 15. сіня 1927 р. курс для інструкторок на селі. Наука триватиме 3 місяці. В програмі курсу вмі-ється такі предмети: підготовка до ку-льтурно-освітньої праці на селах, основні операції, гігієну, ведення господарства, явля крою і шиття, та домашнє господар-ство. На курс навчатимуться кандидатки з ви-сших учительських семінарів. Місячна оплата за науку вимість 30 гол. Учасни-ки курсу поділять самі про себе принахнені, а харт доготовляють самі на курсі. По укінченні курсу учасниці будуть за-позначені "Союзом Українок" як учитель-ки курсу крою і шиття та провідниці діточ-них садків в рокині місцевості крою. Пис-мемні оголошення посилати на адресу: "Союз Українок" у Львові, вул. Руте-вського 22. Зголошені учасниці відкриті потрібну програму і інформації. — О. Ше-парович, голова; М. Мрич, секретарка. 1184 3-3

Найважливіші і найкращі

СНИГІВЦІ

І КАЛЬОШІ

марки

"QUADRAT" RIGA

перед війною славні російські найкращіше виконані і в гарних фасонах можна лабути знова у всіх більших магазинних лавтах

ПРОДАЖ 12% ялинков

олусту удіють фірма

І. ДРЕКСЛЕР І СИНН, пл. Капітульна ч. 2.

ПРИ ЗАКУПНІ КОВДЕР, МАТЕРАЦІВ, КОШІВ, КАП, ФІ-РАНОК, ХІДНИКІВ, ПОЛОТЕН, ВІДЛА ЖІНОЧОГО, МУ-113)

ЖЕСЬКОГО І СТОЛОВА (О.

Найпевніший середник

Проти ревматизму, гостця, мязових корчів, нервових і тим подібним недо-маганням найліпшим натиранням є

ІХТІОМЕНТОЛЬ

Більш як 5,000 подок і близько 200 атестів з лікар-ських сторі, клінік і шпиталів найліпше докazuje про-лічну цінність цього натирання.

Іхтіоментоль можна лабути у всіх апіках у Львові або прямо

в Лабораторії хім. апіки

М ра Симона Едельмана в Самборі ч. 130.

Коваленко, М. Терешенко, Іван Микитенко і Ткачук.

Ось до чого довела комуністична політика на той наскрізь культурний діячий як література. Хвильовий занімався своєю дискусією великий перелом у погляді на українську літературу серед пролетарських письменників кол. Його гасла про елітарність українських письменників зливалися Москві, його пересторога перед неспівимим наслідуванням Москви, його віра у творчі сили українського духа, його пошукування за класичними зразками творчості на заході і спроби на нього переслідування диктантів і науки у мистецтві, яким є всі ті парторганізації та їхні літературні.

Хвильового зломали, він прикидливо відкидав те, що проповідували, але одночасно відступив у тін. Це не значить, що його гасла та думки про літературу перестали мати вплив на письменників української мови. Ні, вони там живуть і будуть жити. Але це означає щось інше, а то те, що там взагалі навіть теоретично не може бути впливу думки та впливу ініціативи і в таких складних, а до того ніжких справах, як мислительська літературна творчість. Новим черговим доказом того є між іншим і вгорі наведена нотатка з "Вістей". Хвильовий протиставив свого часу "Гартівнікам", бо в них не було ідей, в них не було живої соки і бажан і ту ідею і ті соки їм добути. "Гарт" гуртував у собі типових пролетарських письменників, синів міста, і для них шукав Хвильовий ідеї поза формулами комуністичного програмового кодексу. Він був за вузький еле таланту, для думки творчих левів. Мав таку велику ідею "Плут", який деріжеться, який жис, не заважаючи на літературні полеміки, битва та партійні екзекуції. Плузжана — це сини села. Іх ідеї — це українська земля, український чорнозем і життя синів того чорнозему.

Навіть Хвильовий не давав удачу "Плугові", дарма, що він на його думку був "куркульський" чи "глитайський", але "Плут" мав життєві соки, мав ідею. "Гарт" розлетівся. Слідку по шмочу не оставо. На його руїнах виростало "Валіте", що мало здійснювати у письменстві ідеї Хвильового. "Валіте" проклали комуністи. І інші пролетарські письменники, ті сини міста добили розпорошення. А штучне їх стегання під перестарілі і занескредитовані беззмістові і безідейні прапори хіба ні нового змісту, ні нової ідеї пролетарським письменникам не дають. Вони далі будуть блукати без керми і без вітрил.

Серед російської еміграції.

Консолідація російських чорносотенців.

Російські емігрантські газети інформують, що до Парижа перекочував з Берліна цілий монархічний штаб, який творив у Берліні найвразливіше крило серед усіх російських монархістсько-емігрантських під проводом відомого чорносотенця Маркова II. В зв'язку з тим перестав у Берліні виходити орган того крила "Еженедельник", а натомість почав у Парижі виходити орган т. зв. "Высшего Монархистического Совета" — "Паухгазет Орель". Наші читачі пригадують собі, що в Парижі відбувся свого часу зїзд російських монархістів на еміграції, що звався "Зарубежный зїздом". Сам той зїзд зазнав тоді повної невдачі. Та всеж зложив він чолобитину великому князеві Миколі Миколаєвичу, якого проголосив своїм вождєм. При "вождю" повстав т. зв. "Вісний монархістический совет". І ось під проводом Мик. Миколаєвича перекочувала з Берліна ціла чорносотенна кохонія зїзд прапору Маркова II, що зайняв у тому "Советі" перше місце.

Виходить, що найчорніша російська реакція мобілізує свої сили та стигатися в одне місце. Оскільки головного штабу вибрала вона Париж. З органу того штабу "Паухгазет Орель" довідуємося, що "чорна сотня" приступає під умовою рукою Маркова до переписки своїх програмних основ. Во в закладе передовсім, що одиницю її планом і "велителем" з в. кн. Миколою Миколаєвичем, а "Монархістический Совет" буде точно виконувати всі його накази. Тепершній, то значить новозацвінутий і зредіганий монархізм тих чорносотенців має стати "дійсственним". Під цією "дійсственністю" треба розуміти те, що нові санаторії монархізму в ролі чорносотенця Маркова мають бути

цілком вірні від усяких пересудів "конституціоналізму і парламентаризму", бо всі вони для правдиво монархічної, здорової програми є не чим іншим, а чужими, протиприродними "доміжками" та нездоровими "соками". "В відповідній програмі чорносотенства має остати тільки "корінний стрижень діючого і послідовного монархізму", то значить завіряє безперервність славного перед великою війною на весь світ московського політичного чорносотенства, тобто реакційному найгіршого покрою в душі і царстві абсолютним азіатським зразком.

Крім такої зміни програми "відроджені" під "Дейним" проводом Маркова монархісти прийняли ще й нову тактику, але її не описували, бо вона "як призначена для екзотичних потреб" не надається до природного відомо. Очевидно, що змісту цієї тактики додумати не важко, коли пригадати собі славетну тактику передчосного, чорносотенного "Союзу Русского Народа" з його незалишними гаслами: "Бей Жидов, спасай Россию", чи "Бей Мазепенцев, спасай Россию". В хоробливій умі "обновлених" чорносотенців малоюється вже картина "правой стіни" не тільки для комуністів, але й для всіх інших думачих, словом для всіх "хитих" і навіть трошки дивних від Маркова II, хочби вони були монархістами. А все в тому, що всі вони, на думку Маркова, спричинили революцію і за неї мусять відповісти перед тими божественними людьми, що промовляють зза могили.

День робітників в педа.

Загальні Збори "Т-ва письменників і журналістів ім. Франка" у Львові і Вечір для вшанування В. Стефаніки.

Загальні Збори "Т-ва письменників і журналістів ім. Франка" у Львові, що відбулися для 16-го з'їзду, мали перед собою чималі труднощі в намірах наз самою організацією Товариства та діяльності його успішного діяльності. Дотепершній його діяльність за минулий рік, була тільки підготовочною справою і не мала змоги розвинути у систематичну, хоча би з тої причини, що двох членів нідзліу поважно занедаждало на довгий протяз часу, а секретар Товариства просидів майже рік року в сім'ї в'язниці. Голова Т-ва, д-р А. Чайковський живучи постійно в Коломиї, не міг задля віддалення та надміру фатових занять, часто віддаватися до Львова і піддержувати живий контакт з андіом. Навіть на Загальні Збори не міг гоголово з'явитися з чисто технічних перешкод. Заступник голови М. Рудницький представив у коротких рефератах невеличкі добути, які вдалося товариству придбати за останній рік, при повній байдужості робітників педа, які не розуміють значення приналежності до свого товариства, далі при незвичайних труднощах, щоби обідати в такім товаристві людей різних вікових партій та органів преси і суперечних ідеологічних напрямків на ґрунті спільних професійних і культурних інтересів. Організація такого товариства нелегка навіть у державі, як старою культурою, бо робітники пера по самій своїй природі є зачатко індивідуалістичні і не радо гуртуються в організації, які заводи домагаються дисципліни і солідарної праці. Вже цей недолік протяз часу перших починів товариства дав докази, що таке товариство необхідне для вирішування цілої низки справ зовсім занедажаних нашими робітниками пера, таких як охорона їх професійних і авторських прав, погоджування конфліктів мировими судами, крім цього для оживлення товариських взаємин і культурного руху. На теку чисто професійного характеру т-ва виваза вся жина дискусій, яка ствердила, що цей характер Т-во мусять покинути, наслідком дуже своєрідних умови нашої преси та літератури, єдині із загальнокультурними потребами.

Загальні Збори вибрали своїми першими почесними членами: уступлюючого голову Т-ва довголітнього письменника Анара Чайковського і заслуженого діяча Василя Лукча.

При виборах нової Ради Товариства вибрано одностайно головою Т-ва: Василя Стефаніку, а членами Ради: М. Рудницького, Константина Малицького, К. Вальницького, І. Каваліра, заступниками: д-ра І. Ничука і Льва Ленко, а членами контрольного комісії: д-ра Л. Ганкевича, В. Мудрого і Д. Паліва.

Вечером у салі "Народного Дому" відбувся Т-во "Літературний вечір для вшанування Василя Стефаніки". Почав його Марко Черемшин і гарною вичіною ліфстрофою, де в поетичній власній собі формі, для образів співів селанської мелодії. Пн Софія Федорівна в вдалою кажула з багатством юності та силою експресії поетичну спадку вятю "Мого слова" (під тим самим заголовком: Михайло Рудницький і для характерності творчості Стефаніки, долаючи, як похитливу недовірливість його творів у парі з популярністю його імені, — чому невеличкі сльозки цих творів є безсумнівною задоволення з їх відомою якістю і чому

такі письменники як Стефаніка "чисті вогні", не є кандидатом на популярних ювенілів. В. Б. Обинський прочитав з молодечим патосом свою поезію присвячену Стефаніці: Р. Купчинський перелав коротеньку паралелю між похмурим обличчям Стефаніки, яке вилізло з його книжок, зовсім протилежним до того, яке носить Стефаніка у повсякденній житті, як є енергійна, навіть бадьора, зовсім, тільки злогобного гумору. Богдан Лепкий оповідав пробирання "ліричних сповідей" про свою першу знайомість із Стефанікою: із однієї забутого ним часопису, переданою йому раз на прогулянку у горах одним Гудулом, де був нарис Стефаніки, що тоді зовсім невідомого; далі — першу знайомість особисто з ним у Краківі, спільно проведені дні молодості, док "Камінного хреста" і пізніші зустрічі, англою віку. Ці спомини передані з глибиною чуття та незвичайною безпосередністю майстерно виголошені, були слухачам дуже цікавими, який з без надобностішу культурну публіку. На жаль, за салі чомусь наших учителів (професорів), навіть літературні, майже не було.

Після вечора Т-во Письменників запрохало на спільну вечеру своїх членів і інших видатних громадян до окремої салі "Княвського Готелю", де продовжувалося вшанування В. Стефаніки метфізичною частинною. Осіб було 40. Стефаніка, який на вечорі у "Народний Дом" тільки на мить показався публіці вийшовши із своєї потайної лощі, заявив, що не вміє говорити, у замкненні гурті за товариською гутіркою вилізло на устах його спомини сказати там своїми приречення Б. Лепким і М. Зацьківським. Не хочемо писати, які високо поетичні та широкі промови Стефаніка, повної глибокої думки — сухим спрощуванням, яке не вміє передати найменшого враження про її зміст і форму. У найближчій часі, при якійсь нагоді, хочемо навести її як мого повною, по записам, які в нас збереглися.

Свято протягнулося майже до двопівдня і притяглося у великій мірі до зміцнення товариських взаємин між подорожними членами самого Т-ва, яких дівати партійні причини та розбіжності самоталя. Особа Стефаніки, якого гімн партії хотіли би вважати способом виключно власністю, а яка закінчилася і з до ним виключно особого великого письменника, що стоїть понад партію, починалася у великій мірі до цієї теплої та дружескої атмосфери. Лишастися хіба однію обаянням: щоби вона послужила для згуртування розпорошених сил наших письменників і журналістів в одній товаристві для спільної мети: піднесення української культури.

Радянська Україна.

Переселення з Волині.

З хавківського "Комуніста" довідуємося, що серед волинських селян велика тяга до переселення. По загальному прийнятті на Україні термінології 120 ходоків від 800 селянських дворів з радянської Волині вирушило було цього року на Сибір, Далекий Схід і на південь України, щоби шукати вільних земель для населення. З них вернуло вже 78 ходоків від 511 дворів і вони дістали земельні наділи. За час від 1. квітня до 1. жовтня ц. р. переселилося з Волині на Далекий Схід, Дніпропетровщину та до Одеської Округи 57 дворів, тобто селянських господарств. Вони забрали зі собою дрібний господарський реманент, до 100 штук рогатої худоби і 11 вагонів будівельного матеріалу. — 170 дворів дістало документи на закріплення для них землі в Дніпропетровщині. Переселенний рух об'яв і волинські жидівські містечка. Від Жидів поїхало понад 1000 делегатів за землею передоднім на Криворіжжя. Всі ці жидівські кандидати на землю не переважили боуші крамарі й дрібні ремісники.

Для прискорення українізації партії КП(б)У.

В Києві повстало при будинку комуністичної освіти окреме бюро, що має давати всім членам партії поради в справі економікогеографії, історії класової боротьби, радянського будівництва, історії матеріальної культури та побуту України, історії українського мистецтва, літератури, техніки й мови. — Для тої самої цілі утворено в книгозбірні будинку окремий український відділ. При будинку урхомулемо окремий гурток української мови. Все це дає змогу більш раз дуже нагаляю, до якої міри чужою на Україні є пануюча там тепер партія, відома під назвою КП(б)У. Виходить, що дотепер у книгозбірні будинку комуністи не було навіть українських книжок. Коли справа стоїть так у Києві, то що казати про інші партосередки? В ті самі справи пороблено в одеській партійній організації так заходи: окружний комітет заперує до всієї партійної організації за аканком подати про приписання українців. Доручено всім гуртам до практичної та канцелярської роботи уживати таких членів партії, що знають українську мову, говорити виключно по українськи зі своїми партійними товаришами. Засідання бюро окружної партійного комітету, його відділів і колегій, а також засідання районних комітетів і колегій мають відбуватися українською мовою. — З того бачимо, що в найбільш зусиллях на Україні Одеська партійна організація береється далі енергійніше до українізації свого апарату ніж така сама організація в серці України Київ.

— **Конфіскація.** У чотирнадцятому числі "Піля" конфісковано одне місце в статті "Новий курс". Це 122-а чергова конфіскація нашого органу в цьому році.

— **Шкільний байдикує.** На 23. грудня заплановані були збори тов. "Української Захоронки" у Львові. Одначе збори ті не могли відбуватися з причини браку комп'юти. Хоча Т-во має досить велике число членів, однак 19 проп. членів не вважали за вигідне явитися на збори і конфіскація, як звичайно вважала і який є став Т-ва. Дев'ять ще завадять час від часу вказую, але йти на збори Т-ва, це по думці великої більшості наших громадян не зовсім зіймає. Насадка цього тайки, що інші гуманітарні Товариства давали живити. Так є з "Українською Захоронкою" — з Т-вом опікунів дітей і опікунів над молодістю. Іншіше по цих справах ставляться інші судили. Недавно читали ми про посвячення польської захоронки в Снопків, де взяли участь найвищі державні польські достойники — зрештою, вояводи й інші. Видів "Захоронку" пригадує, що слухуючи загальні збори відбулися 2. січня з год. 6 веч. в домі: "Т-ва опікунів дітей" при вул. Битківській.

— **Український Житочний Союз у Чехословаччині.** Для 13. грудня ц. р. в Чеському Житочному Союзі у Празі відбулися вечір "дні та пісні" учениць чеської школи славу пн. Камілі Винової на користь Українського Житочного Союзу в Ч. С. Р., якого головою є пн. М. Ольмеченко. Невеличкі помешкання Ч. Ж. Клубу заповняли чеська та українська публіка. Український Житочний Союз поклав собі між іншим як мету своєї діяльності установити зв'язки з широкими колами чеського громадянства і в суцільний мент мав великі бажання з 10 чеськими організаціями, які майже всі були заступлені на вечорі Чеська Житочна Національна Рада, Чеський Житочний Клуб, Т-во Ч. жонів з високою освітою, Т-во Ч. жонів і дітяк, Т-во Чеських Жонів, Єдинота є освітлено-соціалістичний клуб, Чеський народно-соціалістичний клуб, Освіта комісія ч. соціаліста на Жижкові та інші. Крім мовального успіху вечір мав і матеріальний: 732 чех. к. прибутку.

— **Особисті вісти.** Українська академія т-во "Січ" у Відні повідомляє, що для 23. грудня 1926 р. одержали на віденському університеті. стелю доктора медицини Петро Богдан Тарасевич, Євген Ольмеченко, Гривч Явний.

— **Така собі хроніка.** 64-літній зарібок Пензала хотів покласти себе жити з нужди згубою чадом. — Польський реставратор авантурничої хроніки і стації рятуючого погрозив у Львові, сидно здивований, що цього року на польській святі було незвичайно мало музичних білок, пів, ножів і революверів. Крім кількох доштованих за виключенням воже і револювером усі було в порядку. Навіть крадіжки та вкради зменшилися. Нема сумніву, що спеціалісти від замків набрали за останні тижні стільки "естетичного" добра, що могли підчас свят сліпати спокійно. Було зате три пожежі і кілька випадків їзди на самокатах.

— **Два мікани.** 123-ній мікандо з черги, Іошшшш, що аме 24. ц. м. уродився в 1879 р. Він був проголошений наслідником престолом в 1889 р. з вийшою на престол у 1912 р. Його дібне прізвище було Гару-Но-Мін. Він був першим японським князем, який був вишований не виключно в релігійній душі, а в модерній і навіть військовій. Никонувався в старій школі для дітей високого роду, яку відомлено спеціально для нього по роках неістнування. Шкаве, що Іошшшш не володів ніякою європейською мовою, тільки китайською. В 1914 оженився з княжною Садако, що походила з одної із п'яти родів княжого дому Коно, з яких виходили жини імператорів. Мікандо почав свою добу правління в модерній дусі, він не давав себе знецінювати "к боба" і не зачинив себе перед світом відданіями. Вже змалу був слабодити; мало вступив призначено. Заграв велику увагу на розвиток армії та флоту. Від 1913 р. наслідком неурту передав частинно владу у руки своїх міністрів. В 1912 р. його син Прогото був призначений регентом. Коли то покійний мікандо мав ще двох синів. П'ять дочок і одна сестра від його побічних жон померли. Новий мікандо Прогото мав 25 літ. В 1921 р. їздив в Європу: ця подорож змінила його з безліччю зустрічей поглядів. Чесний руйна Європи зрозумів на його сильне враження. В 1922 р. мікандо його наслідник дитинського престолом, з якого він вийшов. В 1923 р. виконав на його похоронній нещадний атентат. Це характернішим тим, що саме за його регентства введена заборона загального голосування. Його жінка (також мікандо) дуже полюбилася серед населення

тодішньому своєрідному розумінню. Піддержував він теж власними з буквинських дітьми та намагався зацікавити положенням українців інші слов'янські народи.

В Тернополі кинувся у вир громадської роботи, засновуючи читальні на Поділлі, кладучи перші основи під організацію тернопільського міщанства, улагоджуючи концерти, беручи участь в підготовці української етнографічної виставки в Тернополі (з нагоди побуту в Галичині арх. Рудольфа), взагалі в кожній діяльній громадській життєвій проваляючи свою активність. Одночасно Покійний жинко відгукувався на всі події, що в тому часі відбувалися у Львові (заснування „Батьківщини“ проф. Романчуком і „Діла“ пок. Вол. Баранським, боротьба зі „старорусинами“ за впливи в загально-народних установах і т. н.). Громадська праця, ведена на запушеному ґрунті, не відривала його від літературної праці. Він підготував перші жинкі віснички до української мови та заснував за допомогою Наддніпрянської „Історичної Бібліотеки“, (пізніше перейменував на „Науку, Тод. ім. Шевченка“), яка мала великий вплив на формування світогляду нового українського покоління.

З переходом до Львова поширюється терен діяльності Покійного. Тут бере він живу участь в Товаристві ім. Шевченка й у видавничій літературній часопису для родин „Зоря“. В р. 1890 Ол. Баранський виступав з прохотом перейти Товариства ім. Шевченка на наукове. Після смерті Володимир Баранський, першого редактора „Діла“, Покійний намагався заступити свого брата на політичній арені. В р. 1885 бере він участь у заснуванні політичного товариства „Народна Рада“ у Львові. Небагом імя Покійного стає загально відомим, гомінким, як одного з творців „нової ери“.

В 90-тих роках м. ст. назрівав конфлікт між Австрією і Росією. Австрійський уряд, бажаючи мати забезпечену границю на австро-російським кордоні, під впливом мілітаризації закорд. справ Кальнокі, почав натискати на Поляків щоби вони зробили Українцям у Галичині дрібні уступки. Намісник гр. К. Бадені й кр. маршалок кн. Евст. Сангушко іменем польської шляхти згодилися шукати зв'язку з народолюбцями. Перш усього намісник запряг до цієї акції тодішнього митр. С. Сембратовича, який був сліпим орудаєм в руках вередливого графа

Жіночі модні матеріали

Шовки, Полотна

Мужеські сукна

193

77-2

випуск 1926

ФІРМА

РОМАН

ЗУБИК

Львів, Галицька 16.

Дня 25. листопада в галицькому соймі виступив голова соймового клубу пр-ф. Ю. Романчук, який проголосив таку програму народолюбів: признання самостійності української народності й української мови та особливіша дба дивість про ту мову і народність, вірність для греко-католицької церкви, поміркований лібералізм і лояльність за оманток селянства і міщанства. Від уряду домагався промовець прихильності до українського народу і задоволення його потреб. Одним з тих, що підготували цей виступ голови соймового клубу, був пок. Ол. Баранський.

Ця подія викликала завзяту міжпартійну боротьбу в лоні українського громадянства. Московіфи й радикали (а описля й молодонародовці з пок. Евст. Олесницьким на чолі) виступили проти „нової ери“, соймовий клуб розбився, а згодом відступив з новосерських позицій і сам Ю. Романчук. Його місце заняв Олександр Баранський, що в 1891-ім році увійшов до австрійського парламенту, а описля й до сойму (при доповненні виборів). Як політик був Покійний послідовним реалізатором „нової ери“, підтримував уряд, піддержував зв'язки зі шляхтою, йдучи непохитно до наміченої мети. Вислідом „нової ери“ було заснування урядового органу в українській мові „На одна Ча-опісь“, введення фонетики в публичних школах, заснування двох українських гімназій (спершу в Перемишлі, а описля в Коломиї), кілька утративистичних учительських семінарій, створення другої катедри української мови й катедри української

історії на львівському університеті та кілька дрібніших уступок.

Не були це уступки великі, але їх наслідком було розбиття українського громадянства. В 1894 році роздавося й невеличкий український парламентарний клуб (посли Баранський і Вахнянин тягнули за правительством, пос. Романчук і Телишевський були в опозиції). „Народна Рада“ осудила політику Баранського Вахнянина, але вони вже обома ногами стояли в новому політичному курсі гр. К. Бадені. В р. 1895 перед виборами до сойму вони створили свій окремий виборчий комітет і в порозумінні з польськими чинниками приступили до виборчої кампанії, добувши 14 мандатів, в значній частині прихильників нового курсу. Два роки пізніше (1897) відбулися відомі криваві (баденівські) вибори до парламенту, в яких корупцією і багнетами переперто шість т. зв. „камер диних Русинів“, а одночасно адалося вибрати тільки трьох українських опозиційних послів. Вони творили окремий клуб; посли з групи Баранського вступили до Славянсько-християнського народного Союзу (Хорватів і Словенців).

Також в слідуючих каденціях сойму і парламенту Ол. Баранський брав участь, здобуваючи мандат при допомозі своїх протекторів. Коли згадуємо побіжно про ці сторінки нашої минувшини, то мусимо зазначити, що в тій службі Покійний все-таки змів зберегти особисту й національну гідність в противиставі до свого політичного товариша пок. Н. Вахнянина.

Політика Покійного є проявом тав. професорської політики, оборони окремості нації і заходів для її розвитку в першу чергу на освітньо-культурному полі. Це своє завдання, не вважачи на політичну ліній, сповнював Покійний совісно і з посвятою. Він не лише старався на парламентарній арені здобувати умови для культурного розвитку української нації, але й сам на кожному кроці ставив підвалини під освітньо культурну бу-

дівлю. Був рішким противником москвофільства і поборював його безпощадно, між иншим в щоденнику „Руслан“, заснованім при допомозі австрійського міністерства закорд. справ. Заснована Покійним на кілька літ перед війною християнсько-супільна партія не мала ніякого помітнішого впливу. В часі війни своїми брошурами старався Покійний піддержати актуальність української справи по лнії заходу, себ-то центральних держав. Після перевороту 1918 Покійний різко змінив свої погляди стаючи при боці п-за. Петрушевича і будучи герольдом його не все щасливої політики.

Не беремося тут давати характеристики цього визначного діяча, що постійно старався йти в перших рядах від пайної молодости до піньої старости, діджавшись хвилі, коли міг хоч на короткий час даяти в 1918 р. становище українського державного секретаря віроповідань. Безпристрасну характеристику цього мужа лишасмо історії.

Без келми.

Всеукраїнський з'їзд пролетарських письменників.

Харківські „Вісти“ (з 19. XII.) приносять незвичайно характеричну замітку такого змісту:

„Невдача політика „Гарту“ після смерті В. Батьківського, розклад пролетарської письменницької організації й утворення „Валдів“ та її угодовського, хлесткого тактикою супроти попутистичних літературних елементів, понизило до того, що лий немає на Україні організації пролетарських письменників. З ініціатив групи харківських письменників, прихильників „Гарту“ підняно думку про створення всеукраїнського об'єднання і оскільки з'їзду. На що думку погодилися майже та „досколі“ гартівські групи і всі, хто спитував цієї з'їзду пролетарських письменників, хто визнає наявність занепадницьких ідеологічних ухвалів у сучасній українській пролетарській літературі та величезний вплив впливів буржуазної естетики на наш журналі й окремих письменників. Це ставило внаслідок відриву письменників від пролетарської маси і громадської роботи. Потрібно організована боротьба з такими занепадницькими явищами потрібний широкий з'їзд пролетарських письменників, зв'язаний з масою та радянською суспільністю. Делегати з Києва, Одеси, Львова, пропонується утворити разом з харківською групою організаційне бюро в справі скликання з'їзду в такому складі: П. Усенко, М. Долгого, О. Корях, Іван Ле, Б-

Як хочеш справді купити дешево і добре

ОКУЛЯРИ І ЦВІКЕРИ

Іди до ф-ми 820 17-20

ЛЕВ АППЕЛЬ І С-НА

Львів, вул. Регіонів ч. 1.

ГОРДІН БРАСКОК.

10)

БЕЗПУТНІ.

Сучасна фільма.

(Продовження).

Один проти одного стояли оторопілі Павлушка з Митькою. Випиті Павлушка шарахнувшись шухлядою Митьку. На допомогу Митьці кинулось ще троє.

Скоро Павлушка лежав на долівці мов сніп, а його волозили хто чим чапопав.

Надійшов вихователі.

Митька виправдувався:

— Я тільки вступився за хлопця. Павлушка почав бити його сонного цизамо — ніпрошо. Павлушка мовчав. Піднівся з долівки, сплюнув кровю й поліз до себе під ковдру.

З того часу різко позначилась межа між „Бандотрестом“ і Павлушкою.

„Трест“ поборювався його. Кожний із „трестовців“ почав ходити зі зброєю: хто з ножем, хто з стилетом, а Митька мав навіть револьвера, хоч був без курка.

Побожувались не даремне.

Саме як „трестовці“ захопились встановлювати трубку на змиваю, крива люфту до них заірнув Павлушка. Це бачив Марко, що піс до дому трубу.

В льоку зчинився переполох. Обважували стіни, рили сніг, ховали „баракхо“. Ще не встигли як слід присипати, як вартові зацікали.

— Вихователі йдуть.

Випиті світло загасло в льоку. Митька пошепки командував:

— Хлопці, не пускай, Я буду стріляти.

— Не стріляй! — шисіли на нього а всіа боків,

Митька й сам знав, що цього не зробить. Він грабнув землі й присипав „шпалера“. В що мить від люфти впадо світло.

— Ану, лінголятка, виходьте!

„Лінголятка“ виліз у куток один за одного. Після кожного викирку завідувача ставала ще нервовіша метушня. Нарешті найбільш зливіші почали виходити першими.

— Хто ще там? Виходь.

Ніхто більш не виходив.

Тоді Павлушка скочив у люфту, чиркнув сірника й гукнув:

— Тут ще Митька, Марко, Дудлик і Володька. Самі отамани... Ось ще матрац, ось ковдра під каменем...

Після цього „отамани“ вийшли.

Всіх викрихтих повели на допит. Стояли перед дверима, а за двері викликали по одному.

Митька підбаворював:

— Хлопці, не „дрейфе“. Вигнати на вулицю не мають права і бити не мають права.

— Я на фронті грудьми стояв, — казав Дудлик, — хай тільки що зроблять — то я всіх тут рознесу!

Марко з Володькою тепер їм не довіряли. Щось там страшне діялося в кімнаті. Кожний з „трестовців“ виходив з заплаканими очима...

У Марка запам'ятовалося: і на що був здався той „трест“? Думав гуляти, пограється, та й знову стане вчитися.

Володька з жахом дунав про той холод, що чекав його на вулиці. Мав скоро дпасти сніг. Поклякали.

— Ану розкажи, як ти організовував „трест“?

Володька скилив голову і вперед все змоччати.

Яке йому діло до того, що робітники одривають свої нужденні коники, щоб він був нагодований і одягнений. Він цього не знав.

В колектор то й у колектор хай одсилають, аби скорі від цього місця, де всі його непа видять, лають.

Раптом Марія Іванівна, пригортаючи:

— Ну, Володь, ти-ж не буде такий...

І Володька не стямився, як гаряча хвиля хлинула йому в груди і з очей бризнули слези.

— Ну, не плач. Даш слово?

— Дак! — не вагаючись, відповів Володька Біла дверей він витер очі й вийшов. Не дивився ні на кого з товаришів.

Раптом Павлушка:

— Ну, що, розпнутив Слизького сани?

Володьку труснуло від образи. Він підняв голову й гордо пройшов, як колишній отаман.

— О—

„Трест“ звикловано. Виконком взявся до праці. Почалися якілкий заняття. „Шпана“ розлізлась у класі, а там, взявшись за книги та за пера, забула про бандування.

Володька в другій групі. Серед усіх він найбільш ший. Йому прикро сидіти між „шпаною“ покірливим мов агни, після того як нею верховив. Часто наложив його виправляти і Володька, почервонівши кілька разів, затисся відповідати. Заняття в групі для Володьки кара, але, памятаючи загрозу завідувача, він ретельно відвідує класу, хоч ніколи не чує, про що там говориться.

Зате вільно себе поважають Митька з Дудликом. Вони обидва в першій групі, — вони так само найбільш і, але це їх не турбує. Тут же й Павлушка не менший від них. Колишні „отамани“ відповідають ачительці за себе і за інших, що тільки в голову збреле, пускають а паперу аероплази, страляють хлібом з гармат у товаришів, а найбільше в Павлушку.

— Я їм морди поб'ю! — схоплює „1“

(Продовження б.)